

Recuperar espais per Tortosa, no perdre oportunitats

La transformació urbana de Tortosa no s'entén sense una fita clau: la recuperació dels antics terrenys ferroviaris. Durant anys, estos espais van ser una barrera física i mental que fragmentava la ciutat. Superar-la ha estat fruit de decisions valentes, de perseverança institucional i d'una visió clara de futur.

El primer pas va ser a l'abril del 2011 quan l'Ajuntament va obrir el pas de vianants construït sobre les vies de Renfe que va permetre trencar la barrera física que històricament havia separat el barri del Temple amb el centre de la ciutat. Este pas provisional va ser possible després de negociar amb Adif esta cessió mentre s'avança en l'alliberament definitiu dels terrenys entre l'estació i el pont del ferrocarril, en desús des de 1996.

Com a conseqüència d'esta negociació, duta a terme per Ferran Bel com a alcalde, l'octubre del 2011 es van iniciar les obres per transformar el pont sobre el riu Ebre, l'actual pont roig, en via verda. Però la gran transformació física va arribar amb la retirada del pont del tren al seu pas per l'avinguda de la Generalitat i l'avinguda Lleida. Una fita que es va produir el setembre del 2012. Aquella

actuació no només va eliminar un element obsolet, sinó que va obrir la porta a una nova manera d'entendre la mobilitat i la connexió entre barris. En paral·lel, la transformació del pont ferroviari en el conegut pont roig sobre l'Ebre i la seva integració amb la via verda el març del 2013 va suposar un salt qualitatiu. Es va passar d'una infraestructura en desús a un actiu estratègic, tant des del punt de vista de la mobilitat sostenible com de l'atractiu turístic. És una autèntica rambla que permet connectar el centre i el barri de Ferreries però també un lloc per passejar i fer esport. Allò sí que juntament amb el passeig vora riu, el carril bici i els nous murs va suposar una veritable obertura de la ciutat al riu.

Però recuperar estos espais no era només una qüestió urbanística, sinó també de gestió i negociació. En sentit un pas important per a la ciutat fou la renegociació del conveni amb Adif: el desembre del 2022 vam aconseguir un acord molt més favorable per a l'Ajuntament, reduint significativament la càrrega econòmica i facilitant la disponibilitat dels terrenys. Es va passar d'haver de pagar més de 4 MEUR amb l'acord de l'anterior govern tripartit a 864.000 eu-

ros, reduint el cost per a l'ajuntament en un 77,6 %. A més, es va impulsar una primera cessió temporal que va permetre habilitar, l'abril del 2023, en només 4 mesos, un aparcament amb 116 aparcaments, donant resposta a una necessitat real i immediata de la ciutadania, així com la projecció d'un segon espai similar.

Tot plegat configurava una oportunitat històrica per redefinir esta part de la ciutat amb criteris de qualitat, funcionalitat i visió de futur.

Malaauradament, la gestió actual del govern Jordan-Lleixà no està a l'alçada d'este llegat ni d'este potencial. Han calgut tres anys per a iniciar unes obres que haurien hagut d'estar acabades a primers del 2024, i encara avui hi ha massa interrogants oberts. I ho han acabat fent després que des de Junts per Tortosa insistíssim en diverses ocasions perquè tiressin endavant l'obra. La primera el setembre del 2024, quan vam demanar que fessin l'aparcament; el desembre del 2024 vam reclamar que s'inclogués un vial per a cotxes; el febrer del 2025 vam haver de tornar a insistir perquè el fessin; el maig del 2025, ja amb el projecte aprovat, vam exigir que licitessin les obres, i el novembre del 2025 vam haver de tornar a denun-

ciar este retard perquè ni tan sols havien iniciat l'obra, quan ja estava adjudicada. Esta ha estat la realitat, si avui hi ha obres em marxa és perquè estava planificat des del passat mandat i perquè hi ha hagut insistència i pressió política. Han passat 3 anys i encara no han acabat l'actuació.

Però ara, a pocs mesos que s'acabi l'actuació, encara hi ha molts interrogants oberts. No sabem amb claredat quin serà el model de gestió final, si serà zona blava, si es farà una nova tarificació especial, o com serà l'aparcament; ni tampoc com s'integrarà realment este espai en el conjunt urbà.

El que sí que sabem és el que no es pot fer. No es pot acceptar que el paviment sigui amb un acabat tou, amb sauló, que generarà molèsties als veïns i que es malmetrà a curt i mitjà termini, ni es pot acceptar tampoc que el vial que ha de connectar ronda Reus i ronda Docs sigui de terra i només per emergències, tal com s'ha anunciat pel govern. No es pot justificar aquesta decisió amb l'argument que és una actuació "temporal". La ciutat no pot funcionar amb solucions precàries que acaben esdevenint permanents. Esta manera de fer només genera problemes, incomoditats i una imatge de deixadesa. A

Meritxell Roigé i Pedrola
portaveu de Junts per Tortosa

més, el nostre projecte preveia la creació de 265 aparcaments per a cotxes i l'actual només en preveu 201.

Encara és més preocupant que no s'hagi previst a l'obra la canalització i els desaigües de l'aigua que arriba des de la muntanya fins a l'avinguda Generalitat i que abans es quedava, en part, a l'àmbit del talús. Aquesta manca de previsió pot generar problemes futurs.

La recuperació dels terrenys ferroviaris és una de les grans oportunitats de Tortosa en les darreres dècades. S'hi ha arribat gràcies a una feina sostinguda en el temps, amb decisions encertades i negociacions complexes. Per això mateix, no ens podem permetre ara una execució lenta, improvisada o de baixa qualitat. Recuperar espais és important. Fer-ho bé, és imprescindible.